

פרויד קרל מס' 24/ג

פיליבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ד', ה' בשדר ב' תשי"ד-10.3.54 בשעה 10.45.

השתתפו: א. ט. אונג - היו"ר
ב. אזוביה
ד. בר-רב-המי
י. בר-יהודה
ט. בגין
ז. ורהפטיג
י. קליבנוב
ח. רובין
ר. שרי
ב. ששון

בעדרו: ע. אסף
ע. איכילוב
י. בדר
י. הררי
ש. הלל
א. חביבי
י. כסה
ק. לוז
ט. לורנץ
ע. מיטון
ס. סנה
ס. קסיס
י. שפירא
א. תבורי

סוזמנים: ב. חת - יו"ר ועדת המשנה לחוק הגנת
הדיירים

א. ידין - המשנה ליועץ המשפטי
ה' גלאס - משרד המשפטים

סדר-היום: חוק הגנת הדיירים (שכר דירה, שירותים,
תיקונים ושיפוץ).

היו"ר א. ט. אונג: אבי פורתח את הישיבה.

חוק הגנת הדיירים (שכר דירה, שירותים,
תיקונים ושיפוץ).

סעיף 10.

י. בר-יהודה: מדוע צריך לכתוב "אם לא החליטה הכנסת
תוך חדשים לבטלן"? הרי אין זה נותן כלום.
הרי הכנסת יכולה תמיד לעשות זאת, גם אם לא בכתוב זאת בחוק.

חוק הגנת הדיירים (שכר דירה, שירותים, תיקונים וטיפוטי).

ז. ורהפטיג:

אני תומך בהצעה לחוקק את סעיף 10. העניין
בוגע למאות אלפי אנשים במדינה, ולכן שינוי
של הדבר הזה צריך להיעשות בכנסת. אם הכנסת מקבלת חוק בעניין זה, גם
שינויו צריך להיות בחוק. ואינני סובר שהדבר הזה יכביר. אם הכנסת
תגביל את עצמה רק לשינוי הסכומים - הדבר לא יגזור זמן רב בכנסת.

הציעו לנהוג בעניין זה כפי שאנחנו נוהגים
לגבי מכס. יש כאן הבדל: במכס הנימוק הוא שמי-אפשר לעשות זאת כולו.
ואין הדבר כך בשכר-דירה. אם רוצים לקצר את הדרך, אפשר להגיד כי
אם הכנסת לא תאשר את התקנות האלו תוך חודשיים, הן יהיו בטלות,
או, אני מסכים גם לכתוב כי על הממשלה להודיע על כך לכנסת, ואם
הכנסת לא תבטל את התקנות, הן יאשרו בתוקף.

ב. חת:

בדבר אחד היתה כמעט הכנסת כולה טרוחשת:
שבענין של שכר הדירה, אם לא לכל בעלי-הבתים
הרי לרובם בעסה ערול. ורצו לתקן את הדבר בהקדם האפשרי. מאחר שאיננו
בטוחים שהדברים שקבענו הם הצדק הסופי בכל המקרים, רצינו לאפשר
תיקונים. קבענו הגבלות שונות על האפשרות להעלות את שכר-הדירה.
אבל חשבנו כי מאחר שמטבע הדברים חוקים לוקחים זמן רב עד שהם
עובדים בכנסת, ומאחר שיש דברים חשובים רבים שהכנסת אינה
קובעת אותם, כמו אינדקס, שער המטבע, אפשר להשאיר בידי הממשלה
את האפשרות לעשות דוויזיה בעניין זה. כדי שהציבור לא יהיה מופתע,
אסרנו ששינוי כזה יכנס לתוקף כעבור ארבעה חודשים. בטווח הזמן הזה
אפשר לפעול לביטולו של השינוי אם רוצים בכך. ההנחה היא שהממשלה
תפעל בעניין זה בהתאם לדעת הרוב בכנסת. אם חושבים כי האפשרות הניתנת
כאן לכנסת לשנות זאת היא אחיזת עיניים, אפשר לחוקק זאת. אני אינני
חושב שזוהי אחיזת עיניים.

י. בר-יהודה:

אני בעד סחיקת הסעיף הזה. בשהות של ארבעה
חדשים הניתנת מטילא בחוק, יכולה הכנסת
להספיק להעביר את השינוי הנדרש. כלומר, כל העניין בא כדי להוציא
את הדבר מהשפעתה של הכנסת. וזוהי פגיעה טורחשת במסכות הכנסת:
מה שהכנסת החליטה בחוק, בשמית הממשלה לשנות על-ידי תקנות.

אם לא תתקבל ההצעה לחוקק את הסעיף הזה,
אני בעד סחיקת הריטא של סעיף-קטן (ב), מפני שזוהי אחיזת עיניים.

אני מציע הצעה אלטרנטיבית נוספת: לנסח
את הדבר כפי שהוא נוסח בחוקי המכס והבלו: אם הכנסת לא תאשר זאת
תוך זמן מסויים, הרי זה מתבטל.

ס. בגין:

אני רוצה להתעלם לחלוטין מן התוכן המעש
של סעיף 10, ולהביע את תמחוני הרב על הסעיף
הזה, מפני שבתנאים הקיימים הוא טמש בלתי חוקי. לכל בר-בי-רב ידוע
כי כדי לשנות חוק דרושה הצעת חוק. (ב. חת: אלא אם החוק נוסח אחרת).
לו היתה לנו חוקה, אחד מסעיפיה היה - ודבר זה מופיע בכל חוקה -
שהפרלמנט אינו רשאי להעביר את סמכויות החקיקה שלו לרשות המבצעת.
כי אם הכנסת רשאית על-ידי חוק רגיל להעביר את סמכות החקיקה שלה
לרשות המבצעת, פירושי דבר שרוב רגיל בכנסת יכול להעביר את סמכויות
הכנסת לממשלה, ומחר יכול הרוב להחליט כי הכנסת אינה דרושה. על כן
מתקבלות הגבלות ראשוניות על הרוב, כדי לשמור על מה שקרוי משטר
פרלמנטרי, ועל האבחנה בסמכויות. אני סבור כי החברים אשר החליטו
על כך, לא סדרו לעצמם דו"ח על הבעיה הזאת. זהו סעיף אבטי-
קונסטטוציוני טובהק, גם אם אין לנו חוקה, מפני שגם כשאין חוקה,
יסנם דברים יסודיים שיש לשמור עליהם.

10.3.54

חוק הגנת הדיירים (שכר דירה, שירותים, תיקונים ושיפוץ).

מ. בגין: מבחינה זו אינני רואה פשרה בהצעה למסור את הדבר לידי ועדת הכספים. כי הטאלה היא עקרונית. גם ועדת הכספים אינה רשאית לחוקק חוק.

אני חייב להזהיר את הוועדה מפני יצירת תקדים מסוכן ביותר, הפוגע ביסוד האבחנה בין רשות מחוקקת ורשות מבצעת.

נ. ידין: אני מתפלא על חברי הכנסת המתקיפים כל כך בחריפות את הסעיף הזה. אינני בא לקבוע כרגע אם הסעיף טוב או רע, אבל אי-אפשר לטעון כי כאשר אומרים שהכנסת רשאית לבטל את התקנות תוך חודשיים, הרי זו אחריות עינים. אם אין כותבים זאת, הרי כדי לבטל את התקנות יש צורך בפרוצדורה המרוכזת של העברת חוק בשלוש קריאות, ומאחר שכותבים זאת, אפשר יהיה לבטל את התקנות על-ידי החלטה של הכנסת, כפי שעושים זאת במקרה של הבעת אי-טמון.

י. בר-יהודה: קודם כל צריך מישהו להציע להעלות את הדבר על סדר-היום, ולאחר שיחליטו להעלות זאת על סדר היום, מטפין שהנשיאות תדחה את הדיון ליותר מחדשיים, כדי שאי-אפשר יהיה לבטל את התקנות.

א. ידין: אם התקנות אינן נראות לכנסת, יכול מישהו מחברי הכנסת להציע לכנסת לקבל החלטה שהתקנות לא יכנסו לתוקף. אם מערערים על תקופת החדשיים שבקבעה פה, אפשר לקבוע תקופה אחרת.

אינני מבין את התקפתו העקרונית של חבר הכנסת בגין. לדעתי, אין הדבר כל כך חסור. במדינה שלנו קיימת שיטה לפיה מסדירה הממשלה על פי תקנות או צווים את רוב מחירי המצרכים בארץ, ועל פי חוק זה היא מסדיר את מחירו של מצרך בוסף, דירות.

י. בר-יהודה: אין שום חוק הקבע את המחיר. ישנם רק חוקים המוסרים לשר את סמכות קביעת המחיר.

א. ידין: כל המחירים נקבעים כיום לא על-ידי הכנסת אלא על-ידי השרים, ולא על בסיס שרירותי כי אם על פי סמכות שהוענקה להם על-ידי הכנסת. ואיט לא טען עוד כי הדבר הזה גורע מסמכותה של הכנסת.

אם הטענה היא על שבחוק זה נקבעו האחוזים, הייתי מציע להעביר את קביעת האחוזים מהחוק לתוספת, ולכתוב כי התוספת תיקבע על-ידי תקנות שיתקנו על-ידי הממשלה, אלא שעד אשר הטמך תתקין תקנות, יחולו השיעורים שנקבעו בתוספת. על-ידי כך אנחנו מטיגים בדיוק את אותה המטרה. אני מצדי אינני רואה את הפגם שחבר הכנסת בגין עמד עליו, אבל אפשר ללכת גם בדרך כזאת.

ה' גלאס: יש לנו תקדים במה שנוגע לסמכות הניתנת לממשלה לשנות חוק. אני מתכוון להוראות אשר בחוק הביטוח הלאומי, בהם נאמר כי בקשר עם מצבים מסויימים רשאית סרת העבודה להתקין תקנות גם אם יש בהן סטייה מהוראות החוק.

חוק הגנת הדיירים (שכר-דירה,
שירותים, מיקונים ושיפוט).

ה' גלאס: מה שנוגע להסדר המוצע, האומר כי הכנסת יכולה לבטל את התקנות על-ידי החלטה, גם בענין זה יש לנו תקדיח בחוק מס מסוייג וחוק מס מותרות, מס נאטר: "צו לפי סעיף זה הקובע את שיעור המס לגבי מותרות או המגבילו, תהא הכנסת רשאית תוך חדשיים מיום פירסומו ברשומות לבטלו בכוח החלטה".

ב. אזוביה: מין לטסטט בטום פניט ואופן את ההבדל המהותי הפרוצדוראלי שבין חוק ובין החלטה. יוזמת החקיקה על-ידי הכנסת היא הרבה יותר מסובכת מאשר יוזמת החלטה. אני מסכים שבנוגע לפרוצדורה של קבלת החלטה יש צורך לקבוע מסאו מיוחד בתקנון הכנסת, בטקרה שהיזמה משוערת, על פי החוק, ופרוצדורה זאת צריכה להיות שונה מהפרוצדורה בטקרה של יזמה בלתי משוערת. צריך לקבוע בענין זה פרוצדורה דומה לפרוצדורה בטקרה של הצעת אי-אמון.
אני חושב שהצעתו של מר ידין מסלקת את החשש של מר בגין.

ההצעה הזאת הועלתה מתוך רצון שהעלאת שכר-הדירה תבוצע שלבים שלבים, לא טבחינה תעמולתית והסברתית אלא טבחינה כלכלית. לו היתה לנו חקיקה מהירה, כי אז חודש ימיט לאחר שועדת רפפורט סיימה את עבודתה צריכים היינו לקבל חוק בענין זה. אבל אנחנו עומדים בפני בריכה: או שלא יהיה עדעור קונסטיוציוני, אבל תהיה קפיצה מהירה מאוד בשכר-הדירה, או שנשהה את הקפיצה בשכר-הדירה ונצטרך לעשות את הויתור בטוח זה. אני מעדיף את הברירה השניה

י. קליבנוב: ידוע כי בכל העולם משושטטים מאוד הגבולות בין חקיקה יסודית ובין חקיקת-עזר. לא נוכל לקבוע מספרות בענין זה בחוק. אני כשלעצמי חושב שצריך לקבוע לרשות המבצעת גבולות מתקבלים על הדעת. בדרך כלל צריך להשאיר את הסמכות הזאת בידי הכנסת, אבל במצבנו, כשעורך הכסף אינו יציב, מין לפנינו בריכה אלא למסור את הדבר לרשות המבצעת.

מינני חושב שהעברת השיעורים לתוספת נותנת מסהו. אם אנחנו חושבים שהכרחי להשאיר את הדבר בידי הרשות המבצעת, טוטב להגיד זאת בגלוי.

לדעתי, יש לעמוד על כך שהדבר יובא לאיסור הכנסת, באופן שאם הכנסת לא תאשר את התקנות, הן בטלות מעצמן.

ברצוני לטאול מדור בעניניי מכס ובלו משתמשים בטונח "צו", וכאן אנחנו משתמשים בטונח "תקנה". האם יש הבדל חוקי בין שני הדברים האלה?

א. ידין: בדרך כלל אנחנו משתמשים בטונח "תקנה" בחקיקת טטבה הסדירה דברים הדומים לחוקים, וב"צו" - לדברים הקובעים טחירים, רשימת מקומות וכד'. טבחינה זו אולי טוטב להשתמש כאן בטונח "צו".

ט. בגין: השר טמונה על ביצוע החוק, אולם הרשות להתקין תקנות ניתנת למטטלה. לדעתי, המטונה על החוק הוא אשר צריך להתקין תקנות.

היו"ר ט. אונג: אני מציע טפנה אל ועדת הכנסת שתקבע פרוצדורה מיוחדת למקרים של יזמת החלטה מצד חברי הכנסת, בהתאם למה שנקבע בחוק.

10.3.54

חוק הגנת הדיירים (שכר-דירה, שירותים, תיקונים ושיפוץ).

1. הוחלט: לדחות את ההצעה למחוק את הסעיף.

הסתייגות לי. בר-יהודה, ט. בגין.

2. לדחות את ההצעה האוטרית שאפשר יהיה לסנות את שיעורי התוספת באיסור ועדת הכספים.

הסתייגות אלטרנטיבית לח. רובין וז. ורהפטיג, במקרה שלא תתקבל ההצעה למחוק את הסעיף.

3. לדחות את גירסה ג' האוטרית שבסוף סעיף-קטן (א) "יוספו הטלים" ובלעד שהטכסיות הקבוע לפי סעיף 9 לא יוגדל ביותר מלירה אחת."

הסתייגות אלטרנטיבית לח. רובין, במקרה שלא תתקבל הצעתו הקודמת.

4. לקבל כבסיס את גירסה א'.

5. לקבל את ההצעה להעביר את כל שיעורי התוספת הקבועים בחוק - לתוספת לחוק, ולקבוע כי הטטלה רשאית לקבוע את השיעורים בתקנות, אך כל זמן שלא יותקנו תקנות בעבין זה, יחולו התוספות בשיעורים הקבועים בתוספת.

6. לדחות את הצעת י. בר-יהודה בסעיף-קטן (ב), האוטרית שאם לא החליטה הכנסת לאשר אותן, יבטלו התקנות.

הסתייגות אלטרנטיבית לי. בר-יהודה, במקרה שלא תתקבל ההצעה למחוק את הסעיף.

7. לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף-קטן (ב) במקום "אם לא החליטה הכנסת לבטלן" - "אם לא ביטלה אותן הכנסת על-ידי החלטתה".

8. לקבל את הצעת ט. אונג לפנות אל ועדת הכנסת שתקבע פרוצדורה סיווגית ליזמת החלטה של חברי הכנסת הבאה בעקבות אפשרות הנתונה להם על-פי חוק מסויים.

חדשיים זה על כל פנים טעט טדי. יש תקופה של פגרת הכנסת.

ח. רובין:

אני מציע להוסיף סעיף הקובע שהצעה לבטל תקנות מלו תגיע לדיון בכנסת לא יאוחר מטבועיים לאחר שהועלתה על סדר היום. אינני רוצה לסטוך על הנשיאות בעבין זה.

1. הוחלט: לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף-קטן (ב) במקום "תוך חדשיים" - "תוך שלושה חדשים".

2. לדחות את הצעת ח. רובין להוסיף סעיף הקובע כי הצעה לבטל תקנות מלו תגיע לדיון בכנסת לא יאוחר מטבועיים לאחר שהועלתה על סדר-היום.

מטרת

סעיף-קטן (ה) וזוהי מטרתו

המטרה

ג. חת

למען בליט גר בעצמו מלידה שלו; הוא אינו
דייר ראשי וגם אינו דייר משנה; אבל
היחסים הם אותם היחסים, חוץ מזה; ישנם מקומות שדייר אינו דייר חוקי;
ובכל זאת, הדלייל שזל מצלג הוא דייר משנה, וצריך להסדיר את היחסים
ביניהם;

ס. ב

אנז מציע לכתוב במקום "לידה" - "הולדת"

הנחלט: לקבל את הטעיה ללא שינוי.

סעיף 12

היו"ר ס. ארנא:

צריך לכתוב במקום "לפי סעיף 49" -
"לפי חוק זה".

הנחלט: 1. לקבל את ההצעה לכתוב במקום "לפי סעיף
49" - "לפי חוק זה".

2. לקבל את הטעיה בשינוי ה"ל".

סעיף 13

ג. חת

אם מוסרים את הדבר לקביעת בית-הדין,
אין צורך בהסכמת הדייר.

י. בר-יהודה:

במידה שהמסדור בדברים שאינם תלויים
לא בבעל-הבית ולא בדייר, אז אין
צורך בהסכמת הדייר. אבל בענינים אלה ישנו פוק מיוחד. במקרים אחרים,
כשהמסדור רק בבעל-הבית ובדייר, אפשר להטריח את בית-הדין רק בהסכמת
שני הצדדים.

ח. רובין:

אם משאירים את המלים "בהסכמת הדייר"
אז זה בסדר; אם לאו, יש להעביר זאת

לפרק הדן בסירוותים.

ס. ב

הפיסקה הראשונה נראית לי טיזותרת.
אם מוסרים את קביעת שכת-הדירה לדייר
לערער על החלטה, כי להחלטה זו
הממשלה, אין לסטור לבית-הדין
יש מסמעות תחיקתית.

ג. חת:

השיעורים שהממשלה תקבע יהיו מכסימאליים,
ובית-הדין יצטרך לקבוע את סכום ההעלטה

בכל מקרה.

10.3.54

חוק הגנת הדיירים (שכר-דירה
שירותים תיקונים וטיפוח).

ד. בגין:
בכל זאת ישנם מקרים שלא נקבעו סיעורים
מכסימאליים ולא סיעורים סדוייקים,
ואז אין מקום לבית-הדין להתערב.

אני מציע להוסיף בראשית הטעיף "על פי
דריסת אחד הצדדים". אם אין כותבים זאת, פירוש הדבר שבית-הדין יכול
ליטול את היזמה מעצמו.

אני מציע לכתוב בטעיף-קטן (2): "הדירה
חולקה לשתי דירות בפרדות או יותר,
או שתי דירות או יותר חוברו לדירה
אחת".

ה. ירון:
בקשר עם פיסקה (3) אי-אפשר לטעון
שמדובר על כך במרק על הסידורים
והתיקונים. באותו פרק מדובר על הטפעת התיקונים לא על שכר-הדירה,
אלא על מי שנושא בהוצאות אלה.

מה שנוגע לסלים "בהסכמת הדייר", אני
מצטרף לאלה המציעים להשאיר את הסלים.

אני מקבל את הצעת התיקון הלסובית
של חבר הכנסת בגין בפיסקה (2).

אשר להערתו של חבר הכנסת בגין בנוגע
לאפשרות שבית-הדין יטול לעצמו יזמה, יש לבדוק עשרות חוקים הנותנים
לבית-המשפט סמכויות שונות, ואיש לא חשב שפירוש הדבר שבית-המשפט
יקח את היזמה מעצמו, מבלי שאיש יבקש ממנו לעשות זאת. להיפך, כשאנחנו
רוצים לתת לבית-המשפט יזמה עצמית, ויש מקרים שהדבר רצוי, אנחנו
אומרים בספורט: "בית המשפט רטאי, אף אחד איש לא פנה אליו בבקשה -".

י. קליבנוב:
לדעתי יש לקחת בחשבון מקרים שבעל-
הבית רטאי להוציא הוצאות על סיפורים
אפילו שלא בהסכמת הדייר.

ג. חת:
במידה שהסינויים תלויים בכביסה לדירה,
בעל-הבית אינו יכול להיכנס בלי הסכמת
הדייר. במידה שהמדובר בתיקונים מחוץ לדירה, כביש וכו', בית-הדין
יטול זאת. אם בית-הדין יקבע שהתיקון הוא תיקון חינוכי, יצטרך
הדייר להשתתף בהוצאות ואז ההגיון מחייב שלא יעלו לו את שכר-הדירה.
אם ייקבע שהתיקון אינו חינוכי, אבל הוא בכל זאת מספר את הדירה,
ישנו אפשרויות שונות, כי אז ההגיון מחייב שיעלו את שכר-הדירה.

ד. בגין:
מה פירוש "סינוי הטבנה של הדירה".
בפיסקה (3)?

ג. חת:
אם זה בתוך הדירה, זה יכול להיות רק
על פי הסכמת הדייר או בתוקף חוק.
אבל יכול להיות גם שסנוי כזה מחוץ לדירה. הרי אנחנו מוסרים את הדבר
להחלטת בית-הדין.

י. בר-יהודה:
אני מציע להוסיף אחרי הסלים "הוצאות על
סיפורים" את המלה "הכרחיים". מה הם
סיפורים הכרחיים - על כך יחליט בית-המשפט.

ועדת החוקה, חוק וטסט
10.3.54
חוק הגנת הדיירים (שכר-דירה,
שירותים, תיקונים וטיפוח).

ה' גלאס:
נדמה לי שבטפטים מסויימים של
חוזי שכירות ישנה התחייבות
מפורטת של הדייר לאפשר לבעל-הבית לביכנס לדירה כדי להכניס שינויים
במבנה. על כל פנים, אין מדובר כאן על אותם הטקרים שיש צורך לבצע
תיקונים חיוניים, כי טקרים אלה מוסדרים בפרק הבא של החוק. בסעיף
זה אנחנו יכולים להעלים עין מבעית התיקונים החיוניים. המדובר
בסעיף זה רק בשיפורים. ולכן הצעת הממשלה שזה יהיה בהסכמת הדייר.

ט. בגין:
אני מציע להוסיף: "לרבות
שיפורים הנובעים מצו של רשות".

ה' גלאס:
אז יש טכנה שבעל-הבית יקבל
תמורה כפולה, גם השתתפות בתיקונים
וגם תוספת על שכר-הדירה.

ח. רובין:
את אותה טענה אפשר לשער גם נגד
הנוסח הקיים. אבל אני מציע
לפתור את הבעיה הזאת על-ידי הוספת הטלים: אך בית-הדין לא יחייב
את הדייר גם בעד
הוצאת התיקונים וגם בתוספת לשכר-
הדירה".

אני מציע להוסיף בסעיף דבר
שדומה שהושט מתוך שכחה: שהסעיף כפוף לסעיפים 2-10. כי ברור
כי בית-הדין לא יוכל לחרוג מהסגרת שנקבעה באותם הסעיפים.

א. ירין:
אני מקבל את התיקון האחרון.

ט. בגין:
תיקון לשוני: במקום "שאיין
עוד לבטלם" - "שנכנסו לתוקף".

ד. שרי:
אני מציע להוסיף כי המדובר
בשינויים שהדייר נהנה מהם.

הוחלט: 1. לסחוק את הטלים "בהסכמת הדייר".

הסתייגות לח. רובין.

2. לקבל את הצעת ח. רובין להוסיף בתחילת הסעיף את
הטלים "בכ פוף לסעיפים 2-10".

3. לקבל את הצעת ט. בגין בפסקה (1) לכתוב במקום
"שאיין עוד לבטלם" - "שקיבלו תוקף".

4. לקבל את הצעת ט. בגין לנסח את פסקה (2) כך:
"הדירה חולקה לשתי דירות נפרדות או יותר, או
שתי דירות או יותר חוברו לדירה אחת".

5. לקבל את הצעת ד. שרי להוסיף בפסקה (3)
את הטלים "שיש לדייר הנהנה מהם".

6. לדחות את הצעת י. בר-יהודה להוסיף אחרי
הטלים "שיפורים ניכרים" את המלה "הכרחיים"
או "חיוניים".

הסתייגות לי. בר-יהודה.

7. לדחות את הצעת ח. רובין המומרת שהדייר לא ישלם גם בעד הוצאות התיקונים וגם תוספת שכר-דירה,

הסתייגות לח. רובין: להוסיף אחרי הטלים "על שיפורים ביכרים או על שינוי הטבנה של הדירה" את הטלים "פרט לתיקונים לפי הפרק הדין בשירותים ותיקונים".

סעיף 14.

ב. חת: סציעי גירסה ט' ססכיסים לגירסה ב'. זוהי, בעצם, השמרת המצב הקיים.

הוחלט: לקבל את גירסה ב' ללא שינוי.

סעיף 15.

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

י. בר-יהודה: קראתי בעתון שהוקם בית-סוהר לעבריינים צעירים. אני מציע שהוועדה תערוך ביקור, על סנת לעמוד על התנאים שם.

אני מציע שנעשה זאת בפגרה.

היו"ר ס. אונא:

הוחלט: לקבל את הצעת י. בר-יהודה לערוך ביקור בבית-הסוהר לעבריינים צעירים. הביקור ייערך, על פי הצעת היו"ר ס. אונא, בפגרת הכנסת.

הישיבה נבעלה בטעה 13.15.